

De
NATURA VOLUNTATIS
HUMANÆ
Præloquium.

Iventium, quæ in hoc mundi opificio continentur, summam esse differentiam, vel eum, qui primis, quod dicitur, labris saltem principia contemplationis hujus universi delibavit, latere posse, verosimile vix videtur. Alia enim eorum, dum solas operationes vitales edere videntur, eâ constant animâ, quam vulgò *vegetalem* seu *vegetativam* vocant. Spectantque hûc omnis generis plantæ, quarum quatuor summa genera constituunt Botanici, nimirum *Βοτάνη*, sive *ἄνθος*, herbam; *Φρύγανον*, suffruticem; *ῥάμιον* fruticem; & *δένδρον* arborem. Ipsa autem hæc anima, quoniam *etiam cæteris inest*, adeoq; sic & plantis & animalibus communis est, ut & quia *ratione ejus*, tanquam principii, *τὸ vivere omnibus viventibus competit*, ut Aristoteles *II. de Anima Cap. II. text. 15. & Cap. IV. t. 34.* docet, maxumè communis & prima anima meritò quidem, nuncupatur. At quoniam saltem nutritionis, augmentationis & generationis causa est, quibus nobilior est sensus & intellectus, nostrò judiciò non erraverit, qui aliis ignobiliorem, & infimam esse dixerit. Sunt deinde viventia alia, quæ per sensus objecta externa cognoscunt, cognita postmodum, si bona, suæque indoli convenientia fuerint, appetunt; si mala,

A 2

minus